

# De partea celor care pierd

## Sydney Long Jacob

© SoundWords, Online începând de la: 30.10.2018, Actualizat: 30.10.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

**Versete călăuzitoare:** Isaia 5.4; 49.4; Evrei 11.37-39; Filipeni 3.8; 2 Timotei 4.16

**Isaia 5.4; 49.4:** Ce mai era de făcut ... și nu am făcut? De ce ... ? ... În zadar m-am trudit, mi-am cheltuit puterea pentru nimic.

**Evrei 11.37-39:** ... au pribegit în piei de oaie, în piei de capră, lipsiți, necăjiți, chinuți ... n-au primit promisiunea.

**Filipeni 3.8:** ... am pierdut toate ...

**2 Timotei 4.16:** ... toți m-au părăsit.

Există astăzi o parte, pe care stau cei care pierd; cine vrea să stea de bună voie pe această parte?

Dumnezeul Scripturii este evident de această parte. El a creat îngerii minunați, și unul dintre cei mai mari dintre ei, probabil cel mai mare dintre ei, s-a răzvrătit împotriva lui Dumnezeu și a câștigat de partea lui o mare mulțime de îngeri. El a creat și alte ființe inteligente, și într-un fel oarecare și necunoscut au devenit demoni, duhuri necurate, care sunt în jurul nostru și sunt așa de numeroși, că o legiune dintre ei a însoțit un singur om [Marcu 5.1-20].

Dumnezeu a creat lumea, în care trăim, și stele dimineții cântau împreună și toți fiii lui Dumnezeu strigau de bucurie [Iov 38.7]; însă cât de curând s-au schimbat toate acestea! Vrajmașul a pătruns în această creație frumoasă, și omul s-a împotrivit lui Dumnezeu, și până în ziua de astăzi omul crede că Dumnezeu este un Dumnezeu aspru [compară cu Matei 25.24] și că, pentru a deveni fericit, trebuie să trăiești cum voiești.

După probabil aproape o mie șapte sute de ani de punere la probă, Dumnezeu a trebuit să nimicească printr-un potop întreaga rasă de oameni, cu excepția unei singure familii. El a încredințat acestei familii misiunea să umple pământul; și răspunsul ei a fost, că ei au construit turnul Babel, ca să nu fie împrăștiați.

El a ales o familie și un popor și a făcut tot ce putea face El pentru acest popor, și după aceea Numele Lui a fost batjocorit prin acest popor printre păgâni [vezi Romani 2.24].

El a trimis pe singurul Său Fiu și a zis: Îl vor respecta; și ei L-au luat și L-au omorât și L-au scos afară din vie [Marcu 12.1-12].

El a înălțat pe Fiul Său la dreapta Sa și a trimis pe Duhul Său Sfânt pe pământ și a înființat Biserica, ca să facă vizibil pe Hristos pe pământ, și ce s-a întâmplat: ceea ce astăzi poartă Numele sfânt al lui Hristos a devenit taina, Babilonul cel mare, mama curvelor și urâciunilor pământului [Apocalipsa 17.5].

Nimeni nu este calomniat așa cum este Dumnezeu, însă Dumnezeu este răbdător. El este dispus să aștepte îndreptățirea Sa, până când întreg planul Lui a fost realizat. Suntem noi astăzi dispuși să fim împreună cu Dumnezeu de partea celor care pierd și să așteptăm timpul Lui?

Hristos stă astăzi afară, de partea celor care pierd. El, Cel care este numit Minunat, Sfetnic, Dumnezeu puternic, Părinte al eternității, Domn al păcii [Isaia 9.6], a venit în lumea aceasta; și

în loc ca lumea să se plece în adorare, L-a urât pe El și pe Tatăl Său. La început mulți s-au simțit atrași la El. Gândeau că prin El puteau obține ce dorea carnea lor. Însă El nu era viteazul, pe care ei îl căutau; El era blând și smerit cu inima [Matei 11.29]. El nu li Se potrivea; El nu a vrut să Se așeze în fruntea poporului iudeu și nici nu voia să îndepărteze jugul roman și să se așeze pe tronul lui David. Mai marii pământului s-au ținut încă de la început departe de El; săracii, care la început veneau în cete la El, au căzut. El nu avea nimic unde să-Și pună capul [Luca 9.58]. În final au rămas cu El câțiva puțini adepți neînsemnați, care Îl iubeau și țineau la El, cu toate că ei nu-L puteau înțelege. Ei L-au părăsit în ceasul celui mai mare necaz al Lui și au fugit, și ca făcător de rele a fost expus disprețului și condamnării. Dumnezeu, în care El S-a încrezut, nu a întreprins nimic ca să-L salveze, și El a scos strigătul de durere: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?” [Matei 27.39-46]. Cine s-ar fi putut aștepta ca acesta să fie sfârșitul vieții Lui pe pământ, că omul va respinge în felul acesta pe Dumnezeu creator, care venise în carne ca să binecuvânteze pe oameni în har și adevăr?

Începând din acea zi a răstignirii lumea nu L-a mai văzut. Și cu toate că El a fost înălțat în glorie și a trimis pe Duhul Sfânt pe pământ, în timp ce El lucrează neîncetat să se manifeste din nou în inimile alor Săi – cât de sărăcăcios este totuși rezultatul. Abia a fost formată o mărturie a Duhului și încredințată omului, că omul a și stricat-o; și acum sunt ultimele zile ale Bisericii pe pământ. Ultima activitate deosebită a Duhului a avut loc, și aceia, care spun despre ei înșiși, că au primit această mărturie, au eșuat mult mai grav decât părinții lor; acum mai rămâne numai ca Hristos să-Și ocupe locul ca Martorul credincios și adevărat și El stă afară înaintea ușii și bate, dacă cumva înăuntru este cineva care să-l deschidă.

Da, Hristos stă astăzi de partea celui care pierde. El este răbdător și poate aștepta după îndreptățire, până când El a făcut întreaga voie a lui Dumnezeu. Suntem noi dispuși să avem răbdarea lui Hristos?

Sfinții adevărați și credincioși sunt întotdeauna de partea celui care pierde – începând din momentul când Abel cel drept a fost omorât de fratele lui, până în timpul (care este încă în viitor), când sfinții vor birui prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor și nu-și vor iubi viața până în moarte [Apocalipsa 12.11].

Sfinții din antichitate erau de partea celui care pierde (cu puține excepții de scurtă durată). Ei au fost uciși cu pietre, tăiați cu ferăstrăul, ispitiți, uciși de sabie, au pribegit în piei de oaie, în piei de capră, lipsiți, necăjiți, chinuiți (ei, de care lumea nu era vrednică), rătăcind în pustiri și în munți și în peșteri și în crăpăturile pământului [Evrei 11.37-38]. Ei erau în lumea aceasta evident de partea celui care pierde, cu toate că era timpul chemării pământești. Pot atunci aceia, care au chemare cerească, să fie undeva de altă parte decât de partea celui care pierde, dacă ei sunt veritabili? Nu este astăzi așa, că numai aceia care își pierd viața din pricina lui Hristos pot s-o salveze [Luca 9.24]?

Omul a ratat permanent; lupi au pătruns în turmă, și s-au sculat bătrâni și au învățat lucruri striccate [Faptele apostolilor 20.29,30]. Puterea și autoritatea în lumea aceasta au fost dintotdeauna și sunt încă de partea celor mulți, și minoritatea trebuie să sufere. Astăzi nu este mai plăcut decât atunci, să fi respins, dar „fericiți sunteți voi când oamenii vă vor urî și când vă vor alunga dintre ei și vă vor defăima și vor lepăda numele vostru ca rău, din cauza Fiului Omului” [Luca 6.22].

Poate fi timpul actual o excepție? Imposibil. Poate ultima mărturie să se dovedească a fi mai bună decât cea de demult? Imposibil. Adevărații sfinți ai lui Dumnezeu trebuie și astăzi să se dea mulțumiți să stea de partea celui care pierde. Ei trebuie să fie prizoniți; ei nu au nici o putere să prigonească, ei sunt cei puțini, cei slabi; ei trebuie să sufere, ei trebuie să fie judecați de tribunale omenești, ei trebuie să fie socotiți și astăzi în rândul făcătorilor de rele. Este ziua răbdării lui Dumnezeu, a îndelungei-răbdări a lui Hristos; cerul deasupra capetelor noastre este mut. Ei trebuie să se dea mulțumiți să spună: „Suntem săraci, suntem slabi, suntem fără importanță, însă noi trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni. Noi am dori cu plăcere să dovedim tuturor oamenilor dragoste și amabilitate, dar noi trebuie să ascultăm de Dumnezeu.”

Astfel de oameni nu pot amenința cu toiagul autorității; singurul toiag, pe care ei îl cunosc, este toiagul harului preoțesc și al slujirii plăcute. Ei niciodată nu vor prizoni; ei vor suferi și vor fi mulțumiți să stea astăzi de partea celui care pierde, căci ei știu că partea celui care pierde astăzi va fi partea celui care câștigă, atunci când Hristos va primi dreptul Său, când primii vor fi ultimii și ultimii vor fi primii, când fiecare masă se va roti cu 180 de grade și când aceia care sunt astăzi defăimați vor fi în ziua aceea cu Hristos în glorie.

Întrebăm iarăși: Cine este dispus să stea astăzi împreună cu Dumnezeu și cu Hristos de partea celui care pierde?

---

Tradus de la: [Die Verliererseite](#)

Titlul original: „The Losing Side“ din „Part 3: Collected Writings“  
pe *Faithful Sayings*, The Central Bible Truth Depot (London)  
Sursa: [http://stempublishing.com/authors/Jacob/Jacob\\_Losing\\_Side.html](http://stempublishing.com/authors/Jacob/Jacob_Losing_Side.html)

Traducere: Ion Simionescu